

selv kan huske, hvordan han afviste realrenteafgiften før regeringsskiftet i 1982, og så blev den indført. Jeg skal også nævne, hvordan der skete afvisninger af ændringer i rentefradragsretten i starten af 1980'erne, og dernæst blev de indført. Lad det nu ligge. Jeg synes, jeg skyldte at gøre den bemærkning.

Fru Pia Kjærsgaard havde et indlæg, som jeg var ret ked af. Jeg må sige, at jeg forstår det ikke. Jeg fatter ikke Dansk Folkepartis begrundelse for ikke at kunne støtte NATO-operationerne i Kosovo.

Fru Pia Kjærsgaard spurgte om miljøgarantien. Den er der. Jeg har ikke nyt at tilføje.

Det dokument, fru Pia Kjærsgaard spørger efter, er et internt dokument, har jeg forstået. Det er et udkast lavet af nogle embedsmænd. Det skal jeg ikke gå længere ind i. Vi må se, hvad Kommissionen beslutter sig til. Vi har en Amsterdamtraktat, der skal respekteres også af Kommissionen, og deri står der også noget om miljøgaranti.

Til hr. Peter Duetoft: Jeg vil gerne sige tak for et godt samarbejde med CD, og jeg vil også gerne kvittere for bemærkningerne om et dialogforum i forhold til de udsatte grupper. Jeg synes, det er en god betegnelse. Vi skal have en dialog mellem patient, mellem pårørende, mellem institution. Det er ikke altid et spørgsmål om paragraffer eller penge; det er et spørgsmål om dialog og kontakt. Det mest frustrerende er, hvis man ikke kan komme af med sine synspunkter eller få dem prøvet af. Lad os videreføre samtalen og se, om vi ikke kan få noget konstruktivt ud af det.

Jeg vil også kvittere for hr. Peter Duetofts altid engagerede grundholdninger i forhold til menneskesyn, i forhold til samfundets svageste og i forhold til flygtningeområdet, synspunkter, som vi har den største respekt for.

Hr. Jørgen Estrup vil jeg gøre en afsluttende bemærkning til til sidst, men jeg vil sige følgende til fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Jeg lyttede med stor interesse, og det, der er min konklusion på det indlæg, er, at det jo i virkeligheden afspejler det humanistiske dilemma, vi står i i Kosovo. For hvis vi nu havde ladet være, ja, så havde vi set måske ikke så hastig en opbygning af udrensningen, men den var kommet, og den var kommet massivt.

Jeg kom til at tænke på, da jeg meget nøje lyttede til indlægget, den begivenhed, som jeg er sikker på fru Pernille Rosenkrantz-Theil også har læst om, da en herre ved navn Neville

Chamberlain kom hjem til London fra et besøg i Berlin, hvor han efter min hukommelse sagde følgende: »I have here a piece of paper signed by Herr Hitler, which will ensure peace in our time«. Det blev som bekendt ikke sikret. Der kom ikke fred i vor tid med et stykke papir, fordi vi undervurderede, hvad det var for vældige kræfter, vi var oppe imod.

Og det er egentlig mit svar til et ellers tænksomt indlæg. Det humanistiske dilemma er stadig mellem os, og vi må agere, og vi må handle. Vi kan ikke lukke øjnene. Og hvis det diplomatiske spor er udtømt, så må vi være parate til ud fra humanismens grundholdning at trække det næste.

Jeg vil til slut sige til hr. Jørgen Estrup, som jeg synes sammenfattede regeringens arbejde og vore to partiers arbejde med følgende bemærkninger: Vi har i det forløbne år set, hvordan det er kunsten at være en mindretalsregering. Der er den, der bliver siddende, og så er der den, som hr. Jørgen Estrup kaldte den danske model, vores egen fælles regering. Den skal man måle på, om den kan præstere resultater, om den kan gennemføre sit arbejde med skiftende flertal, og det synes jeg egentlig vi har gjort. Tak for den slutbemærkning og tak for en god dialog.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 93 af Pia Kjærsgaard (DF) forkastedes, idet 11 (DF og FP) stemte for, 92 (S, V, KF, SF, CD, RV og KRF) imod; 3 (EL) stemte hverken for eller imod.

Forslag til vedtagelse nr. V 92 af Keld Albrechtsen (EL) forkastedes, idet 14 (DF, EL og FP) stemte for, 92 (S, V, KF, SF, CD, RV og KRF) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.